9 771580 096004

Naslednja številka Utripa Savinjske doline bo izšla 23. decembra 2020.

Cena: 1,46 EUR
Leto: XXI
ŠT. 11 | 25. november 2020

utrip SAVINJSKE DOLINE

8 Poleg koronskih specifik še vedno opravljajo vso delo kot pred epidemijo

14 Najraje poročam o dogodkih, ki osrečujejo ljudi

25 Kitaro izdelal iz 5000 sntntnov

28 Desetletnica prinesla zlato za pašteto in špehovko

Gre čez rob in življenje z njo

K. R.

Pred približno letom dni je Žalčanka Nuša Ilovar izdala novo pesniško zbirko z naslovom Robovi življenja. Tudi ta je izšla v samozaložbi. Pred dnevi je revija Mentor, ki jo izdaja Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, na natečaju Robove življenja izbrala za najboljšo samozaložniško knjigo leta 2019 v kategoriji pesniških zbirk.

Nuša Ilovar je bila tega priznanja izjemno vesela. Ob tem je poudarila, da so za to priznanje zaslužni vsi, ki so sodelovali pri nastanku knjige, od Dareta Božidarja Zavška, ki je likovno opremil vse Nušine knjige doslej, do Lidije Koceli, Kristjana Koželja in Marka Žitnika Strleta, ki so prispevali svoje zapise o Nuši in Nušinem ustvarjanju. Robovi življenja so Nušina osma knjiga in hkrati sedma pesniška zbirka.

V obrazložitvi nagrade so pri reviji Mentor zapisali: »Poezija Nuše Ilovar že dolga leta ubira pretanjeno sredino med lirično refleksivno ontologijo in njeno uporno pokončnostjo, ki v pričujoči zbirki dosega nove prepričljive ravni. Pesnica, zaznamovana s težko življenjsko izkušnjo, ni nikoli ostajala v varnem zavetju otožne podobe sveta, pač pa se je, zavedajoč se pisane palete možnosti, ki jih nudi beseda, s to pozicijo vedno soočila stoično, včasih melanholično, če je bilo treba, a vedno z obilico pesniškega in človeškega poguma. Njeni »robovi življenja« so ostri robovi, neprizanesljivi, česar se ta poezija zaveda, vendar tam noče obstati. Gre čez rob in življenje gre z njo.«

Nušina poezija govori o njej in aktualnem času, v katerem živimo. Pogosto je tudi družbenokritična. O sebi pa Nuša v pesmi na zadnji platnici zbirke pravi:

Jaz

Samoumevno je,
da sem jaz jaz.

Sem, kar sem.
Kot prestrašema dvojna osebnost,
ujeta v svojih dvomih,
z občutkom, da igram
napačno vlogo.
Kot mirna morska gladina,
ki v soju oranžne svetlobe
lesketajoče naznanja spokoj noči.
Kot razigran otroški smeh,
ki z vonjem svežega jutra
v materinem objemu zre v nov dan.
To sem jaz.

© B/P

Ne varčujmo z dobrimi odnosi!

LUCIJA KOLAR

V teh dneh je marsikomu edini izhod od doma sprehod v bližnjo naravo, v gozd, na stranpoti, seveda sam ali z ljudmi iz skupnega gospodinjstva. Sonce, ki mu moč sedaj že pošteno zmanjšuje novembrska nizka temperatura, s svojo svetlobo vseeno blagodejno vpliva na telo, pa tudi na od korone razrvano duševno kondicijo. Tudi jaz se odpravim, z družino ali sama, na hitro hojo za pol ure, uro. Samo da grem iz domače pisarne, se nadiham, da me poboža svetloba in potem lažje sedem nazaj za računalnik in funkcioniram na te dni zelo omejenem prostoru. Modro, da tako razmišljajo mnogi – bolje v naravo, kot da se nam skisa med štirimi stenami. Del moje poti je ponavadi po malo bolj prometni lokalni cesti ... In ker se to dogaja kar večkrat, v sebi norim, ker mi nasproti prihajajo ljudje po »moji« strani ceste. Večina me čudno gleda, zato ob srečanju zaradi vzdrževanja razdalje v večini primerov obupam jaz in se za tistih par metrov, ko se srečamo, prestavim na nepravo stran ceste. Ali ste opazili, da večina ljudi, pešcev, ne pozna pravil obnašanja na cesti, vsaj tega ne, po kateri strani morajo denimo hoditi, če ni pločnikov? »Če ni zagotovljenih površin za pešce (pločnikov), hodijo ob levem robu cestišča v smeri hoje, tako da nas naproti vozeči vozniki prej opazijo,« ima na svoji spletni strani o tem zapisano Javna agencija RS za varnost prometa.

In potem razmišljam naprej, da lahko tudi kakšno drugo neznanje ali zmotno prepričanje sproža v ljudeh neupravičeno negodovanje ob tistih, ki se v resnici ravnajo po pravilih. V teh časih to ne prinaša le negodovanja, ampak tudi nestrpnost, agresivnost in celo nasilje. Eden izmed mimoidočih na mojem zadnjem pohodu, ki je bil povod za to, da vam o tem končno pišem, me je gledal že prav sovražno. Da gre sam (ali največ z ljudmi iz gospodinjstva), da nosi masko (za vsak slučaj tudi, ko se rekreira v naravi, kjer ni nikogar oziroma se redkemu mimoidočemu lahko mirno izogne v velikem loku) – kot so zapovedali, mu je jasno. Ne ve pa, da je nevarno, ker hodi po napačni strani ceste. In čeprav ni veliko prometa, mu lahko nesrečno naključje za vedno spremeni življenje, ali pa tistemu, ki se mu »silom prilike« pač izogne nepravilno. Ob tem se najde kakšen, ki pozabi na sončen odklop v naravi in si ob vsej psihozi koronske realnosti nabira še negativno energijo do tistega, ki le gre mimo.

> **Nasploh opažam, da je tega, da ljudje slepo sledijo ali slepo nasprotujejo – oboje je enako nevarno – enostavno preveč.**

Nasploh opažam, da je tega, da ljudje slepo sledijo ali slepo nasprotujejo – oboje je enako nevarno – enostavno preveč. Večinoma pa obojemu botruje neznanje ali/in slepa vera samo enemu močnemu centru moči, mnenjskemu voditelju ali morda enostavno samo trenutni modi. Lažje instant demagogija, kot da si poiščemo informacije, si kaj preberemo in preverimo pri različnih verodostojnih virih. Seveda koncentracija medijske ponudbe in virtualne realnosti s tviteraškimi vojnami in drugimi stranpotmi družbenih omrežij, na katerih kraljujejo tisti z večinoma komercialnimi interesi, pa naj prodajajo blago, storitve, stališča, ideje ali laži, ne pomaga. Skratka, nam paše, ker je lepše, se bolj sveti, kot če potipamo, povonjamo in vidimo v živo. Saj ste že kdaj kupili kaj po spletu, pa ste potem dobili nekaj čisto drugega? In potem se čudimo, da pri vsem tem šolanju na daljavo otroci in mladina toliko sledijo virtualnemu ali pa mu sledijo samo virtualno, na koncu pa s tem ni zadovoljen nihče. Ob vsej toplini angažiranih prostovoljcev, ki v teh dneh pomagajo s toplimi obroki, se mi zdi, da bi več naredili, če bi jih lahko otroci pojedli v šoli. Koroni na vkljub ali prav zaradi nje.

Saj se še spomnite ljudskega reka: »Je treba šparat, pa naj košta, kolikor hoče.« Res je, da je epidemija precej zaorala in da je njeno grožnjo treba vzeti resno. A vseeno je pomembno, da ne pozabimo na človeka, na pomembnost odnosov, na pomembnost druženja in spoštovanja. Bolj in dlje bomo šparali z odnosi, več nas bo stalo, se bojim. Upam, da ne več kot korona. Pred nami je prva adventna nedelja, ne šparajmo z dobrimi mislimi in toplimi besedami, ostanimo potrpežljivi in si bomo ponovno prislužili tudi objeme v živo.

Med odvzetimi brisi v žalski točki covid-19 je tudi do 50 odstotkov pozitivnih.

Do 70 brisov dnevno

T. T.

V točki covid-19 JZ ZD Žalec, kjer imajo ambulanto covid in jemljejo brise za celotno območje Spodnje Savinjske doline, dnevno vzamejo med 50 do 60 brisov, med njimi je odstotek pozitivnih med 30 in 50 odstotki.

V minulih dneh so začeli tudi s cepljenjem proti gripi in do konca minulega tedna cepili že preko 2000 ljudi, pri čemer imajo prednost ogrožene skupine prebivalstva, kronični bolniki, osebe, starejše od 65 let, nosečnice in osebe s prekomerno telesno težo.

Več o tem na str. 6.

HÖRMANN
garažna in vhodna vrata
Dom je, kjer se počutimo varne

Avtomatska garažna vrata
od 850 €*
Vhodna vrata
brez obsvetlobe
od 1.272 €*
* Priporočena cena za akcijske proizvode oz. velikosti, vključno z montažo in 9,5 % DDV. V veljavi pri vseh pooblaščenih zastopnikih v Sloveniji do 31.12.2020.
Hörmann Slovenija, d.o.o.
Petrovče T. +386 (0)3 71 20 600
PE Ljubljana T. +386 (0)1 24 45 680
PE Maribor T. +386 (0)2 48 00 141
www.hormann.si
info@hormann.si
#ljubimovrata

ZKST ŽALEC
PRAZNIČNI DECEMBER
LETOS PREKO SPLETA
S klikom na: www.zkst-zalec.si
Miklavž 5. 12. – Božiček 23. 12.

REZERVACIJE oglasov za DECEMBRSKI časopis sprejemamo do 14. 12. 2020 na utrip@zkst-zalec.si ali 031 623 117.
utrip SAVINJSKE DOLINE